

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204175
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8613204175.5

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 36 613 843 proti žalovanému O. C., nar. X. X. XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, občanovi SR v konaní o zaplatenie 1 744,73 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi sumu 1 227,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.9.2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 129,60 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 87,07 eur a zo súdneho poplatku vo výške 42,53 eur v 100,-- eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 5. dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jedinej splátky.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01, IČO: 35 923 130 sa žalobou doručenou súdu dňa 18. 7. 2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 744,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.9.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 24. 2. 2010 Zmluvu o pôžičke číslo XXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol celkovú sumu 2 268 eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v 24 mesačných splátkach po 94,50 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 472,50 eur. Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú riadne a včas, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., listom zo dňa 16. 9. 2010 vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanému súd doručil žalobu a vyzval ho, aby sa v lehote stanovenej súdom k nej vyjadril. Žalovaný sa v lehote stanovenej súdom k žalobe nevyjadril.

Na návrh pr. zástupcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., súd uznesením č. k. 6C/174/2013-29 zo dňa 27.1.2014 pripustil vstup do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803 na miesto žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01, IČO: 35 923 130 z dôvodu, že dňa 18.10.2013 pôvodný žalobca previedol pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 1 700 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach vo výške 94,50 eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 2 020,58 eur žalovaný uhradil do podania žaloby sumu 472,50 eur a dostal sa do omeškania s úhradou sumy 1 548,08 eur. Žalovanému pôvodný žalobca zároveň vyčíslil zmluvnú pokutu vo výške 196,65 eur.

Súd nariadil pojednávanie na deň 5.5.2016, na ktoré predvolal účastníkov konania. Pojednávania sa nezúčastnil žalobca a jeho právny zástupca. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodov hospodárnosti, navrhol, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a rozhodol na základe predložených dôkazov. Žalovaný na pojednávaní potvrdil uzavretie zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, ako aj vyplatenie sumy 1 700 eur na jeho účet. Uviedol, že do podania žaloby na súd uhradil sumu 472,50 eur, ktorú uhrádzal splátkami nepravidelne z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. Súčasne žiadal, aby mu súd povolil splácať dlžnú sumu splácať v 100,-- eur mesačných splátkach z dôvodov majetkových a sociálnych.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o pôžičke (čl. 3), VOP (čl. 4), predžalobnou upomienkou (čl. 5), prehľadom splátok a úhrad (čl. 7), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou zo dňa 18.10.2013 (čl. 23-27), písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 22, 80-82), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzavrela dňa 24. 2. 2010 so žalovaným v písomnej forme zmluvu označenú ako Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1 700 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že sa žalovaný zaviazal splatiť úver 24 mesačnými splátkami po 94,50 eur, celkovú sumu mal zaplatiť vo výške 2 268,-- eur. Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú formulárovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o poskytnutie bezúčelovej pôžičky je rozdelené na viacero častí s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a pôžičke, jej výške, splátkach pôžičky, ročnej úrokovej sadzbe a pod. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis klienta - dlžníka a zástupcu spoločnosti, miesto a dátum podpisu. Opačná strana zmluvy obsahuje predtlač textu označeného ako Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky PT-04. Ďalšia strana obsahuje Všeobecné obchodné podmienky, ktoré nie sú zo strany žalovaného verifikované a sú písané veľmi drobným nečitateľným písmom. Z obsahu zmluvy nevyplýva rozpis mesačných splátok na istinu, úroky a poplatky, ako aj termín splatnosti jednotlivých splátok a tiež nie je uvedený termín prvej splátky a termín konečnej splatnosti úveru.

Zo zmluvy o úvere, z vyjadrenia žalobcu a z platobnej histórie vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 700 eur, žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutú pôžičku v 24 mesačných splátkach po 94,50 eur, celkovú sumu pôžičky mal uhradiť vo výške 2 268 eur, RPMN bola 33,66 %, priemerná RPMN 20,58 % a ročná úroková sadzba 33,66 %. Celkové náklady pôžičky boli 2 268,-- eur a celkové náklady spotrebiteľa 568,-- eur. V zmluve nie sú uvedené poplatky, rozpis mesačných splátok na istinu, úroky a poplatky, ani konečná splatnosť úveru. Žalovaný do podania žaloby uhradil pôvodnému žalobcovi sumu 472,50 eur. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný mu dlhuje sumu 1 744,73 eur.

Žalobca vyčíslil zmluvnú pokutu - „pokuta omeškanie“ v zmysle bodu 12.2 VOP, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % dlžnej splátky a zmluvnú pokutu - „pokuta sankcia“ v zmysle bodu 12.3 VOP, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je Klient povinný uhradiť spoločnosti sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokutu celkom vo výške 196,65 eur.

Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť mesačne splácať poskytnutý úver, žalobca ho vyzval listom zo dňa 16.9.2010, označeným ako predžalobná upomienka, ktorý mu doručil dňa 24.9.2010, na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo v lehote do 3 dní od doručenia upomienky v celkovej výške 2 003,40 eur.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Pri určení, či žalobcovi ako právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. a právnickej osobe, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné vychádzať z ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov

(ďalej len ZoSÚ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 24. 2. 2010 a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj z relevantných zákonných ustanovení § 52-54 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ObZ“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 prvá a druhá veta ObZ, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa prechodného a záverečného ustanovenia § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 1. 4. 2010, Právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa prechodného a záverečného ustanovenia § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len ZoSÚ) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, účinného v čase podpísania zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere (okrem všeobecných náležitostí) musí obsahovať:

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

a) spotrebiteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V prvom rade sa súd zaoberal aplikáciou ustanovení § 52 - § 56 OZ, ustanovení ZoOS a ZoSÚ uvedených vyššie. V zmysle citovaných ustanovení ZoSÚ je spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ právnickou osobou, ktorá, okrem iného, poskytuje spotrebiteľský úver z vlastných zdrojov v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra a z rozhodovacej činnosti súdu a súčasne vystupuje v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 OZ a žalovanému, ako dlžníkovi, bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a súčasne je potrebné ho aj v zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 OZ považovať za spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že uzatvorenou Zmluvou sa podnikateľský subjekt zaviazal dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou pôžičky a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere spĺňa fundamentálne náležitosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 2 písm. a), písm. b) ZoSÚ, keď sa zároveň v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 nejedná o prípad, kedy by táto bola spod jurisdikcie zákona vylúčená. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah je nevyhnutné posudzovať podľa ZoSÚ ako vzťah spotrebiteľský, účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna úprava v ZoSÚ a ustanovenia § 52 - 54 OZ, účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, majú prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je ObZ.

Následne sa súd zaoberal, či zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 24. 2. 2010, obsahuje podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ. Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že táto zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 ZoSÚ a to neobsahuje: 1/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, písm. d) 2/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a písm. g) 3/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. i) ZoSÚ. V zmluve o úvere je uvedená len výška mesačnej splátky 94,50 eur, počet splátok 24, schválená výška pôžičky 1 700,-- eur, celková suma pôžičky 2 268,-- eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 668,-- eur, priemerná RPMN 20,58 %, RPMN 33,66 % a ročná úroková sadzba 33,66 %. Nie je uvedený ani dátum prvej splátky úveru, ani termíny jednotlivých mesačných splátok, ani dátum poslednej splátky úveru. V zmluve je uvedená len suma jednej splátky vo výške 94,50 eur, pričom z nej nevyplýva, koľko z tejto splátky, teda aká výška splátky je na istinu, aká na úrok a aká na prípadnú splátku poplatkov. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani zo Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP). Zo zmluvy musí byť zrejmé, aká je výška splátky istiny, aká je výška splátky úroku a aká je výška splátky poplatkov. Nenachádza sa v nej tiež splátkový kalendár, ktorým by sa mal riadiť žalovaný pri riadnom a včasnom splácaní úveru. Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejmé takéto rozloženie splátok, nebol súčasťou zmluvy a ani v zmluve, ani v úverových podmienkach nie je uvedený, že by splátkový kalendár bol spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., odovzdaný žalovanému najneskôr pri podpísaní zmluvy.

V zmluve o úvere nie sú uvedené žiadne poplatky, ktoré by malo žalovaný platiť, preto v zmysle § 4 ods. 4 ZoSÚ nemôže žalobca požadovať od žalovaného poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Poskytnutý úver je preto v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ s poukazom na § 4 ods. 2 písm. d), g), a i) bezúročný a bez poplatkov a preto žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú mu pôvodný žalobca vyplatil.

Žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 472,50 eur, čo mal súd za preukázané z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom. Žalobca má právo iba na úhradu skutočne poskytnutej istiny úveru vo výške 1 700,- eur, resp. má nárok len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou sumou a vrátenou sumou, t.j. má nárok na zaplatenie sumy 1 227,50 eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi túto sumu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti nad sumu 1 277,50 eur s príslušenstvom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol

Žalobca žiadal priznať aj 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 744,73 eur od 28.9.2010 do zaplatenia. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne (úroková sadzba ECB 0,5 % + 8,5 % ročne podľa vyhlášky č. 87/1995) zo sumy 1 227,50 eur od 28.9.2010 do zaplatenia, t. j. odkedy sa dostal žalovaný do omeškania. Zosplatenie úveru bolo doručené žalovanému dňa 24.9.2010, dlžnú sumu mal zaplatiť do 3 dní od doručenia, t. j. do 27.9.2010 a nasledujúcim dňom, t.j. dňom 8.9.2010 sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy.

V rámci žalovanej sumy si žalobca uplatnil aj zmluvnú pokutu v zmysle bodu 12.2 a sankčný úrok v zmysle bodu 12.3 VOP, spolu vo výške 196,65 eur. Súd má za to, že tieto ustanovenia o zmluvnej pokute, ktorú má žalovaný zaplatiť v prípade omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky vo výške 10 % z dlžnej splátky a o sankčnom úroku v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je žalovaný povinný uhradiť spoločnosti vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania, ktoré boli zakomponované do VOP, z dôvodu, že sú napísané drobným a nečitateľným písmom, neplatné a teda neprijateľné podmienky zmluvy. Uvedené ustanovenia o zmluvnej pokute a o sankčnom úroku nie sú zakomponované v zmluve o pôžičke, ale len vo VOP, ktoré však neboli zo strany žalovaného verifikované. Žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa a pre poznanie rozsahu záväzku, do VOP. Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že VOP, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak je uvedená menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia, vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013). Podľa názoru súdu ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma súd hodnotí ako nepochopiteľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom, tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa tieto ustanovenia nestali súčasťou VOP.

Okrem uvedeného ustanovenia bodu 12.2 a bodu 12.3 VOP sú neprijateľnými podmienkami zmluvy v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ OZ aj z toho dôvodu, že vyžadujú od žalovaného ako spotrebiteľa, aby zaplatil v prípade omeškania so zaplacením každej jednotlivej splátky zmluvnú pokutu vo výške 10 % a okrem toho, aby zaplatil aj sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania, čo je 18,25 % ročný úrok z omeškania, teda požaduje od žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Preto v zmysle § 53 ods. 5 OZ tieto neprijateľné podmienky zmluvy, uvedené vo VOP, sú neplatné.

VOP nie sú verifikované žalovaným a celé sú napísané drobným a nečitateľným písmom, preto sa nestali súčasťou zmluvy o úvere.

Aj z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu a sankčný úrok vo výške 196,65 eur s príslušenstvom a v tejto časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Súd povolil žalovanému splatiť priznanú sumu 1277,50 eur s príslušenstvom v 100,-- eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 5. dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky v zmysle § 160 ods. 1 druhá veta O.s.p. Súd povolil žalovanému splácať dlžnú sumu mesačne 100,-- eur, z dôvodu majetkových a sociálnych. Žalovaný toho času pracuje v ČR, kde mesačne zarobí cca 24 000,-- Kč, mesačne platí za elektrinu 34,-- eur, za drevo platí ročne 150,-- eur. Ubytovanie v ČR platí mesačne vo výške 3 000,-- eur, cestovné do Prahy jedna cesta 20,-- eur a naspäť 550,-- Kč.

Ak žalovaný neuhradí čo len 1 splátku v lehote splatnosti, stane sa splatným celý dlh.

O trovách konania žalobcu a žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Žalobca na súde uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 744,73 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 227,50 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 70,35 %, bol žalobca v konaní úspešný. Keďže súd v prevyšujúcej časti, teda v časti istiny vo výške 517,23 eur s príslušenstvom, návrh zamietol, mal v tejto časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 29,65 %, úspech žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu (70,35 - 29,65), úspech žalobcu prevyšuje úspech žalovaného o 40,70 % a v tejto výške má žalobca právo na náhradu trov konania. Žalobca uplatnil trovy konania spolu vo výške 318,44 eur. Zo spisu vyplýva, že trovy konania mu vznikli za zaplatený súdny poplatok vo výške 104,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,94 eur za 2 úkony právnej služby - odmena za 1 úkon právnej služby 81,33 eur, a to 1) prevzatie veci a príprava zastúpenia 2) podanie návrhu na súd zo dňa 16.7.2013, 2 x režijný paušál 7,81, t. j. spolu 178,28 eur + 20% DPH 35,66 eur, teda trovy právneho zastúpenia celkom vo výške 213,94 eur. Z tejto sumy súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 40,70 %, čo je suma 129,60 eur, pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 87,07 eur a z náhrady súdneho poplatku vo výške 42,53 eur, ktoré súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva
doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

do 15 dní od

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.